

स्वाध्यायं पितृपितामहपरंपरयापरिगृहीतं वेदभागं अध्याप्यशब्दतोर्थतश्च यादृशित्वात् तत्रानधिगतान्शाखांतरीयानर्थानन्वशात् अनुशासितवान् न च अध्याप्येति शब्दतएव स्वाध्यायग्रहणमुच्यते न त्वर्थतोपि चैत्रोयमधीतइत्यक्षरोच्चारणमात्रेऽधीतिशब्दप्रयोगादिति वाच्यं अध्ययनविधेर्वाक्योपक्रमेणोक्तार्थस्य दर्शितत्वात् तथाहि यस्तित्याजसचिविदंसखायं न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति यदीश्रृणोत्यलकं शृणोति न हि प्रवेदसुकृतस्य पंथामिति तस्मात्स्वाध्यायोध्येतव्यइति सुकृतमार्गाज्ञाने वेदस्य श्रवणग्रहणे निष्फले इत्युक्त्वा विधीयमानस्याध्ययनस्यार्थज्ञानपर्यंततावसीयते अयं मंत्रः प्रागेव व्याख्यातः काव्यमधीतेषा

भीष्म उवाच प्राकृतेन सुवृत्तेन चरंतमकुतोभयं ॥ अध्याप्यकृत्स्नं स्वाध्यायमन्वशाद्वैपितासुतं ॥ ३ ॥ व्यास उवाच धर्मपुत्रनिषेवस्वसुतीक्ष्णौ च हिमा तपौ ॥ क्षुत्पिपासे च वायुंच जय नित्यं जितेंद्रियः ॥ ४ ॥ सत्यमार्जवमक्रोधमनसूयांदमंतपः ॥ अहिंसांचानृशंस्यंच विधिवत्परिपालय ॥ ५ ॥ सत्येतिष्ठरतो धर्म हित्वासर्वमनार्जवं ॥ देवतातिथिशेषेण यात्रांप्राणस्य संलिह ॥ ६ ॥ फेनमात्रोपमेदे हे जीवेश कुनिवस्थिते ॥ अनित्ये प्रियसंवासे कथं स्वपिषिपुत्रक ॥ ७ ॥ अ प्रमत्तेषु जाग्रत्सु नित्ययुक्तेषु शत्रुषु ॥ अंतरं लिप्समानेषु बालस्त्वं नावबुध्यसे ॥ ८ ॥ अहः सुगण्यमानेषु क्षीयमाणे तथा युषि ॥ जीवितेलिख्यमाने च किमु त्याय न धावसि ॥ ९ ॥ ऐहलौकिकमीहंते मांसशोणितवर्धनं ॥ पारलौकिककार्येषु प्रसुप्ता भूशनास्तिकाः ॥ १० ॥ धर्माय येऽभ्यसूयंति बुद्धिर्मोहान्वितानराः ॥ अपथागच्छतां तेषामनुयातापि पीड्यते ॥ ११ ॥ ये तु तुष्टाः श्रुतिपरामहात्मानो महाबलाः ॥ धर्म्यपंथानमारुढास्तानुपास्व च पृच्छ च ॥ १२ ॥ उपधार्य मतं तेषां बुधानां धर्म दर्शिनां ॥ नियच्छ परया बुद्ध्या चित्तमुत्पथगामिवै ॥ १३ ॥ आद्यकालिकया बुद्ध्या दूरेश्वइति निर्भयाः ॥ सर्वभक्ष्यानपश्यंति कर्मभूमिमचेतसः ॥ १४ ॥ धर्म निःश्रेणिमास्थाय किंचि किंचित्समारुह ॥ कोषकारवदात्मानं वेष्टयन् नानुबुध्यसे ॥ १५ ॥ नास्तिकं भिन्नमर्यादं कूलपातमिव स्थितं ॥ वामतः कुरु विसब्धो नरं वेणुमिवोत्थृतं ॥ १६ ॥ कामं क्रोधं च मृत्युंच पंचेंद्रियजलां नदीं ॥ नावं धृतिमयीं कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर ॥ १७ ॥ मृत्युना भ्याहते लोके जरया परिपीडिते ॥ अमोघासुपतंतीषु धर्मपोतेन संतर ॥ १८ ॥

णिनीयमधीते काणादमधीते इत्यर्थग्रहणेऽप्यधीतिप्रयोगदर्शनात् चैत्रोयमधीतइत्यक्षरमात्रोच्चारणे सगौण इति मंतव्यं अन्यथा अध्याप्यान्वशादितिक्रममात्रं विधीयेत तच्च व्यर्थं आकांक्षितसमर्पणे तु वाक्यस्यार्थवत्त्वमिति दिक् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ संलिहस्पृश स्वाद्वस्वादुविवेकं माकार्षीरित्यर्थः ॥ ६ ॥ स्वपिषिपुषु कथं साधनेन प्रवर्तसे ॥ ७ ॥ शत्रुषु कामादिषु अंतरं लिह ॥ ८ ॥ न धावसि देवंगुरुं वा शरणं न यासि ॥ ९ ॥ १० ॥ अपथापथेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ आद्यकालिकया वर्तमानमात्रं दर्शिन्या ॥ १४ ॥ १५ ॥ कूलपातं महानदीपूरं ॥ १६ ॥ धृतिः प्राणादिवेगधारणं योगइत्यर्थः ॥ १७ ॥ अमोघासु आयुर्हरणेन सफलासुरात्रिषु धर्मपोतेन धर्मनौकया ॥ १८ ॥